

Koen Lemmens OP MMXXI

Leeftocht

Het schooljaar loopt ten einde.
Vreugde voerde tien maanden lang
de boventoon. We vielen daarbij
van de ene verrassing in de andere.

De vrouw die haar verloren munt
terugvond, danste vrolijk het jaar in.

Daarna verkenden we hoe er vreugde
heerst, als we samen werken en dromen.
Hoe zingeving en spiritualiteit beleven
blijdschap genereert.
Hoe graag zien en gezien worden
bron van vreugde is.

Hoe ook genieten, spelen,
experimenteren en delen
vindplaatsen zijn van
verrassend vreugdevolle momenten.
Hoe je opgewekt en rustig
ongebaande wegen kan gaan,
als je het onverwachte verwelkomt.

We zijn dankbaar om die tien nummers
die de vreugde exploreerden.
Dankbaar om de afgelegde weg.
Dankbaar ook voor de vakantiemaanden
die voor de deur staan.

Bij de apotheose van het schooljaar
kijken we zoals een boeddhistische monnik
mijmerend naar het landschap
dat voor en achter ons ligt.
Denk daarbij de oranje gloed van de
op- en ondergaande zon, telkens weer
een schouwspel dat je verwonderd
doet kijken naar de Bron van alle leven.

danken en dankbaar zijn

Kinderen en jongeren volop
kansen geven
om zich te vormen,
daar is het je om te doen
als onderwijsmens.

Met een pedagogie van de hoop
geef je richting aan hun
vormingsproces.
Verrassend vreugdevol is dat.

Leeftocht zoekt dit schooljaar
naar vindplaatsen van vreugde
en reikt ze aan
als proviand voor onderweg
in alle kleuren van de regenboog.

Hoeveel vreugde kan er zijn
als je kan samen werken en bouwen?
Als je mag inspireren en verdiepen.
Als je kansen krijgt
om de grote waarden
door te geven en voor te leven.
Als je inventief en creatief mag zijn.
Als je mag troosten,
ondersteunen en bemoedigen.
Als je op die manier kan helpen
om het gelaat
én het klimaat
van een school te bepalen.

Hoeveel vreugde kan er zijn
als je je werk dankbaar mag beleven.

Peter

**Dankbaar zijn kan een levenshouding zijn,
waardoor het gemakkelijker wordt
om te relativeren en zaken in perspectief te zien.**

Foto: © Karin Henseler op Pixabay.com

**Boeddhistische monniken dragen een oranje kledij.
Dankbaarheid neemt in het boeddhisme een belangrijke plaats in.**

**De wortel van vreugde is dankbaarheid.
Het is niet de vreugde die ons dankbaar maakt;
het is de dankbaarheid die ons blij maakt.**

Dankbaarheid is niet alleen een gevoel, het is ook een levenshouding waar we bewust voor kunnen kiezen. Het vraagt van ons dat we elk moment, elke gelegenheid, alles wat we tegenkomen als geschenk aanvaarden en niet als vanzelfsprekend beschouwen; kleine en grote dingen, mooie momenten en moeilijke tijden. Dit is niet altijd gemakkelijk, maar je kunt het oefenen. Iedere keer dat we hierin slagen, vergroot dit onze levensvreugde. Kleine daden van dankbaarheid doen ons goed en betekenen veel voor de mensen om ons heen en hebben een positieve invloed op onze omgeving.

David Steindl-Rast
TED-talk met Nederlandse
ondertitels

Drie manier om over dankbaarheid te spreken

De pedagogie: dankbaar zijn om te mogen opvoeden

Als kinderen en volwassenen in een school in verbondenheid leven, dan ontstaat in het beste geval een betere wereld. Een wereld waarin niet meer grijpen en voor zichzelf houden het belangrijkste is, maar wel geven en delen.

Het is een plaats waar men valt, maar ook weer opstaat, waar verdriet bestaat en toegelaten wordt, maar waar hoop en toekomst nooit weg zijn. Een plaats waar kinderen elke dag opnieuw geboren worden. Een plaats waarvoor we alleen maar heel erg dankbaar kunnen zijn.

De religie: dankbaar zijn om te mogen leven

Religie is dankbaar zijn voor al het goede dat er in je leven gebeurt. Dankbaar zijn voor heel je leven – voor goed en kwaad, blij en zorgelijke momenten, voor alles wat gelukt en mislukt is, voor wat beloond en niet beloond is – vergt geestelijke oefening. Dankbare mensen zijn we pas echt als we dank kunnen zeggen voor alles wat het leven ons gebracht heeft. Zolang we ons leven verdelen in mensen en gebeurtenissen die we ons willen herinneren, en andere die we willen vergeten, accepteren we ons leven maar gedeeltelijk. Religie is niet bang zijn om onder ogen te zien wat er in ons leven gebeurd is en hoopvol zijn om wat gebeuren kan. Het is vertrouwen dat je in Gods liefde je leven leidt.

De filosofie: dankbaar zijn om te kunnen denken

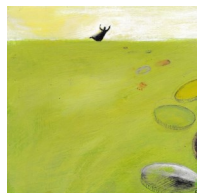
Het filosofische denken is het zich verwonderende en vragende verwijlen, het herdenkende gedenken, het niet grijpende, maar het ontvangende vernemen. Filosofie is *aandacht* schenken aan het meest oorspronkelijke *gebeuren*, geheel open voor het geheim, bereid te ontvangen, een en al oor, luisterend naar de oudste boodschap die op ons toekomt. Het filosofische denken gaat niet achteloos voorbij aan wat oorspronkelijk *gegeven* is. Het *denken* is als antwoord op dit *geven* in diepste wezen *danken*.

(geïnspireerd door Martin Heidegger)

Einde schooljaar

Het was een vreemd schooljaar. Vooraf hadden we niet kunnen vermoeden dat er een schooljaar als dit zou kunnen bestaan. Afstand houden, mondkmaskers, online lesgeven, angst, onzekerheid, pijn en vaak frustratie en verdriet. Toch zijn we er geraakt, wij zijn er goed doorgekomen, samen met onze collega's, samen met de ouders, samen met onze kinderen en jongeren. Met hart en ziel hebben we hen gegeven wat mogelijk was, met alle beperkingen die erbij kwamen.

Juist omwille van de vele moeilijkheden hebben we veel meer dan in een ander schooljaar kunnen geven. Daarom zijn we intens dankbaar. Omdat we het samen voor mekaar hebben gekregen en omdat we het alleen nooit gehaald zouden hebben. Omdat we dit schooljaar genereuze mensen werden die in een genereuze God geloven. **Omdat we nu beseffen dat het einde van dat vreemde schooljaar een prachtig nieuw begin kan worden.**

Proviand voor onderweg, een verademing voor onderwijsmensen
Maandelijkse inspiratiebron: pro.katholiekonderwijs.vlaanderen@leeftocht
Impressies zijn welkom op leeftocht@katholiekonderwijs.vlaanderen

Er is getracht alle rechthebbenden op copyright te bereiken;
wie toch een overname zonder voorkennis vaststelt,
wordt verzocht contact op te nemen.

Leeftocht

Jaargang 36
nummer 10
juni 2021

v.u. Lieven Boeve

Gods Liefde kent geen grenzen

Dank God, want Hij is goed,
zijn liefde kent geen grenzen.
Dat zeggen de mensen die Hij heeft bevrijd.

Sommigen varen met hun schepen op de zee,
op weg naar verre landen.
Ze zagen met eigen ogen
de wonderen van God op zee.
Op zijn bevel stak een stormwind op,
die zwiepte de golven omhoog.
Zij vlogen op naar de hemel,
ploften neer in de diepten,
en vergingen van angst.
Zij rolden en tuimelden, als dronkaards,
Aan hun stuurmanskunst hadden ze niets.
In hun nood riepen zij God aan,
en Hij redde hen uit hun angst:
Hij wist de storm tot zwijgen te brengen.
Het geweld van de golven viel stil.
Wat waren de zeelui blij toen die gingen liggen:
God bracht hen naar de gewenste haven.
Laat iedereen God danken om zijn liefde,
om de wonderen die Hij voor mensen doet.
Laat iedereen God eren,
en voor Hem zingen in de tempel.

Psalm 107, 1-2.23-32

© Bewerking C. Leterme

in www.bijbelin1000seconden.be

Leeflicht

Jaargang 36

nummer 10

juni 2021

Dankbaar zijn in tijden van besmetting

Paolo Giordano, een gevierd Italiaans romanschrijver, schreef een klein boekje: *In tijden van besmetting* (De Bezige Bij, 2020). Op het einde ervan verwijst hij naar psalm 90, waaraan hij tijdens de lockdown vaak moest denken.

De jaren die wij leven – een zucht! Zeventig jaar, tachtig jaar voor wie sterk is. Moeite en verdriet: het leven is zo voorbij – een wiekslag! ... Leer ons onze dagen te tellen zodat wijsheid onze harten vervult. “

Giordano vraagt zich af waarom de tekst van de psalm hem zo aanspreekt.

Hij vermoedt dat het komt omdat wij tijdens de epidemie niet anders doen dan tellen. We kennen ondertussen de cijfers die elke dag op journaal verschijnen in een eindeloos refrein van angst en hoop. We tellen de besmettingen en de genezingen, we tellen de doden, we tellen de ziekenhuisopnames en de patiënten op intensieve zorgen. We tellen de ochtenden dat we niet naar school zijn geweest of dat we mondklappers dragen, we tellen de miljarden die op de beurs zijn verdampt, de klappers die zijn verkocht en de uren dat we nog moeten wachten voordat we het testresultaat hebben. We tellen onze opofferingen. En we tellen en hertellen de dagen dat het nog duurt voordat de crisis achter de rug zal zijn, schrijft Giordano.

De psalmist vraagt ons echter een andere rekensom te maken: leer ons de dagen tellen om aan onze dagen een waarde te geven. In het perspectief van de eeuwigheid zijn onze dagen sowieso beperkt en geteld. Duizend jaren zijn als de dag van gisteren. Gij wist ze uit als de slaap in de morgen, zegt de schrijver tot God.

Misschien is de tijd van besmetting dan ook een periode waarin we er kunnen bij stilstaan hoe relatief de tijd is en hoe we onze tijd beter kunnen gebruiken. Zo kunnen we op een andere manier de dagen tellen. Opdat wijsheid ons hart vervult. Die raadt ons aan niet toe te staan dat al dit lijden voor niets is geweest.

En dankbaar te zijn voor de dagen van ons leven, ontelbaar en nooit uitgeteld.

Een kleuterleidster aan het woord

“Kijk, daar is de juffrouw”, hoor ik ze onthutst fluisteren in de supermarkt. Alsof ik een toverfee ben en ook een gewone mens. Ik werd leraar omdat ik altijd enthousiast mag zijn. Moet zijn. En dan het moment dat ze fier als een gieter zelf hun jas dichtknopen. Of zelfstandig iets knippen. Die kleintjes zien groeien en dat elke dag te mogen doen, daarvoor ben ik dankbaar.

“Als de zesdes onze school verlaten, ben ik ieder jaar dankbaar en fier. Want ik ben ervan overtuigd dat ik ze niet alleen wiskunde leerde, maar ze ook heb klaargestoomd voor het echte leven.”

“Als ik merk hoe ondanks de ontelbare regeltjes, twijfels, de angst, de mondmaskers en de miserie waarvan ik nog de helft niet ken, al mijn leraren het onderste uit de kan halen voor hun leerlingen, dan kan ik alleen maar een gelukkige en dankbare directeur zijn.”

Een leerling aan het woord

“Ik geloof niet dat ik dat jaar in enig vak een substantiële vooruitgang heb geboekt, maar voor de eerste keer kreeg ik in heel mijn schooltijd een bepaalde status; op school bestond ik voor iemand, als een individu dat een bepaalde lijn moest volgen en dat heel de tijd volhield. Ik ben mijn weldoener voor eeuwig dankbaar.”

Daniel Pennac, in *Schoolpijn*, Meulenhoff, Amsterdam, 2011, p. 66

De apostel Paulus over dankbaarheid

Wees altijd blij in de Heer!

Ik zeg het nóg een keer:
wees blij!

Laat alle mensen zien dat jullie vriendelijk zijn.

De Heer is dicht bij jullie.

Maak je nergens zorgen over,
maar vertel in gebed aan God
wat je nodig hebt.

Dank Hem ook voor alles.

Filippenzen 4,4-6

Elke dag biddend danken volgens Ignatius van Loyola

Eerst je herinneren wat in de voorbije dag reden is om te danken, hoe klein of onbenullig ook. Je bewust worden van datgene dat leven, vreugde, rust, volheid ... heeft gebracht. Het gaat hier over sporen van leven. In de mate dat je je er bewust van wordt dat een ervaring, persoon, gewoonte ... je doet groeien in je menszijn, zal je er ook voor kunnen kiezen om dat soort ervaringen meer plaats toe te kennen in je leven.

Danken betekent dat je je heel uitdrukkelijk gaat plaatsen in verbondenheid met Diegene waarvan je gelooft dat Hij het leven geeft. In het Frans spreekt men van *rendre grâce*: het suggereert dat je iets teruggeeft van een genade die je voordien gekregen hebt.

Biddend danken is erkennen dat je niet zelf aan de oorsprong van je bestaan ligt. Maar dat dit je voortdurend zomaar wordt aangeboden.

Hoe meer je kan danken, hoe meer je elk ogenblik van de dag kan beleven als een uitnodiging om dichterbij God te komen.